

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ
ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ
У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Матеріали науково-практичної конференції
з міжнародною участю
28 березня 2024 року

ПОЛТАВА – 2024

УДК 378.001.1

Друкується за рішенням
вченої ради ПДМУ
від 07 лютого 2024 р., протокол № 5

Конференція внесена до Переліку проведення наукових конференцій з проблем вищої освіти і науки в системі Міністерства освіти і науки України на 2024 рік.

Редакційна колегія:

- Ждан В.** – ректор, головний редактор;
Дворник В. – перший проректор закладу вищої освіти з науково-педагогічної роботи, заступник головного редактора;
Аветіков Д. – проректор закладу вищої освіти з науково-педагогічної роботи, заступник головного редактора;
Старченко І. – начальник навчального відділу;
Лещенко Т. – зав. кафедри українознавства та гуманітарної підготовки, відповідальний редактор;
Нетудихата О. – методист вищої категорії навчально-методичного відділу забезпечення якості освіти;
Левадна В. – методист першої категорії навчально-методичного відділу забезпечення якості освіти, відповідальний секретар.

«Науково-методичні аспекти підвищення якості підготовки фахівців у медичних закладах вищої освіти», (2024; Полтава).

Матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю «Науково-методичні аспекти підвищення якості підготовки фахівців у медичних закладах вищої освіти», 28 березн. 2024 р. [Текст].– Полтава: ПДМУ, 2024. – 312 с. ISBN 978-617-8231-55-2

У збірнику опубліковані статті, присвячені актуальним питанням підвищення якості вищої освіти з метою підготовки висококваліфікованих, конкурентоспроможних фахівців нового покоління.

За зміст публікацій відповідальність несуть автори.

УДК 378.001.1

ми, що містять педагогічний і технологічний компоненти. Упровадження навчальних інформаційних технологій у освітній процес потребує нових рішень у формі й методах навчання. Отже, на сучасному етапі розвитку вищої медичної освіти гостро актуальним стає втілення інноваційних освітніх технологій у навчання.

Серед невідкладних завдань сучасної медичної освіти – підготовка здобувача до сприйняття й обробки великих обсягів інформації. Важливими визнано рівні підготовленості до застосування інформаційних технологій; критерії, що характеризують ці рівні; модель педагогічної системи підготовки здобувачів освіти медичних ЗВО, що має змістові, процесуальні компоненти, етапи професійного становлення спеціаліста, який розуміється на інформаційних технологіях; комплексне методичне забезпечення процесу формування функціональної комп'ютерної грамотності в майбутніх спеціалістів-медиків.

Необхідність оволодіння інноваційними технологіями в медичному виші зумовлена не тільки професійними функціями й завданнями лікаря, а і особливостями навчання в медичному університеті: запам'ятовування здобувачами освіти великого обсягу інформації, зокрема довідкових даних; різноманітність і мобільність методик і засобів діагностики, лікування й реабілітації пацієнтів; велика кількість назв фармацевтичних препаратів, параметри яких зберігаються у відповідних електронних базах даних; можливість поряд із традиційними методами лікування використовувати сучасні медико-технологічні системи; потреба в наочній демонстрації процесів, що відбуваються в організмі людини, за допомогою мультимедійних навчальних засобів; можливість опанування здобувачами освіти стратегії й тактики діагностики відповідного захворювання за допомогою комп'ютерних програм на віртуальному пацієнті з отриманням комп'ютерного аналізу своєї діяльності; необхідність використання міжнародних інформаційних джерел задля ознайомлення з новітніми досягненнями у світовій медичній науці.

Навчання здобувачів освіти медичних вишів із використанням інноваційних технологій має сприяти інтенсифікації навчального процесу, покращенню вмінь здобувати новітні знання у сфері професійної діяльності. Компетентнісний підхід у медичній освіті відіграє дуже важливу роль, адже оволодівши ним спеціалісти будуть конкурентоспроможними на медичному ринку праці.

Реформування вищої освіти і втілення нових педагогічних технологій у практику навчання в медичних ЗВО слід розглядати як важливу умову інтелектуального, творчого і морального розвитку здобувачів освіти. Система освіти має ставати більш різноманітною і гнучкою, підвищувати значущість і якість освіти на всіх рівнях. Інформаційні технології мають потенціал, що дозволяє задовольнити ці вимоги. Їх використання впливає на зміну методів і форм навчання. Застосування новітніх сучасних технологій і технічних засобів дозволяє підготувати молодих лікарів, які відповідають високим потребам і сучасним світовим стандартам. Таке навчання має включати створення банків відеофільмів, навчальних кімнат і аудиторій із засобами віртуального навчання, комп'ютерних класів, упровадження дистанційного навчання й інтернет-технологій.

Отже, організація викладачем навчальної діяльності здобувача освіти в медичному ЗВО на основі системно діючого підходу з упровадженням сучасних інформаційних технологій є однією з умов сформованості загальнокультурних і професійних компетенцій високого рівня, формування системного мислення майбутнього лікаря як основи його конкурентоздатності на медичному ринку праці.

Список використаної літератури

1. Волкова Н.П. Педагогіка: навч. посібник. Вид. 2-ге. К.: Академвидав. 2007. 616 с.
2. Ліхачов В. К. Шляхи удосконалення післядипломної освіти лікарів- акушерів-гінекологів/В.К.Ліхачов,О.О.Тарановська,Л.М.Добровольська [та ін.] // Вісник проблем біології і медицини. – 2018. – Вип.4, т. 1 (146). –С. 150-152.
3. Філоненко М. М. Методика викладання у вищій медичній школі на засадах компетентнісного підходу//Методичні рекомендації для викладачів та здобувачів наукового ступеня доктора філософії (PhD). К.: Центр учбової літератури. 2016. 88 с.
4. Шевчук С.П., Шевчук О.С. Коучинг як метод навчання студентів у контексті реформування вищої освіти України. Наукові праці. Педагогіка. 2016. Т. 269, Вип. 257. С. 62-65.
5. Okuda Y., Bryson E.O., DeMaria S. Jr. et al. The utility of simulation in medical education: what is the evidence? Mt. Sinai J. Med. 2009; 76(4): 330–343.
6. Sahu S., Lata I. Simulation in resuscitation teaching and training, an evidence based practice review. J. Emerg. Trauma Shock 2010; 3(4): 378–384.

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ: КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ І АКТИВНІ ЗАСОБИ НАВЧАННЯ

Лобань Г.А., Фаустова М.О., Чумак Ю.В.

Полтавський державний медичний університет

У медичній освіті компетентності викладача потребують інтеграції знань, навичок і ставлень, емоційних і ціннісних аспектів. Для активізації пізнавальної діяльності здобувачів освіти використовуються інтерактивні методи навчання.

Ключові слова: вища медична освіта, компетентності викладачів, активні засоби навчання.

Teacher's competencies require integration of knowledge, skills and attitudes, emotional and value aspects in medical education. Interactive learning methods are used to activate the cognitive activity of students.

Keywords: higher medical education, competence of teachers, active learning methods.

Останніми роками перед усіма учасниками освітнього процесу навчальних закладів України постали особливі виклики. Спочатку це був час пандемії коронавірусної інфекції, коли тривалий період учні й студенти здобували знання в умовах дистанційного навчання. Мобілізація зусиль науковців-вірусологів та імунологів усього світу

відкрила шлях до подолання пандемії й повернення життя у звичайне русло. Проте 24 лютого 2022 року повномасштабне вторгнення російської федерації в Україну знову докорінно змінило життя в нашій країні, у тому числі в освітній галузі. У медичних університетах класична очна форма навчання, яка вкрай важлива для підготовки лікарів, була змінена спочатку на дистанційну, потім – на очно-дистанційну.

Усі ці фактори спонукали до активізації навчання здобувачів, використання класичних і нових науково-методичних підходів підвищення якості підготовки фахівців галузі охорони здоров'я в медичних закладах вищої освіти. Медична освіта має бути спрямована таким чином, щоб озброїти лікарів знаннями, професіоналізмом, клінічними навичками, які необхідні для надання якісної допомоги пацієнтам. Завершальним результатом стають здоров'я пацієнта і стан здоров'я суспільства загалом [6].

Підвищення ефективності навчання не має бути пов'язане зі збільшенням обсягу інформації, яку здобувач вищої освіти мусить засвоїти, або із посиленням контролюючих заходів. Велике значення має підвищення викладачем мотивації до осмисленого навчання, що може бути забезпечене не тільки інтелектуальною роботою здобувача, а й включенням його соціальної та особистісної активності.

На практичних заняттях викладачі не просто відтворюють теоретичний матеріал, пояснюють особливості мікробіологічних методів дослідження, а використовують емоційну забарвленість викладення навчального матеріалу. Саме такий особистісний підхід посилює психологічний контакт зі здобувачами освіти, дозволяє швидше мотивувати їх до формування професійних компетентностей. Важливо заохочувати здобувачів до самостійного оволодіння знаннями в процесі активної розумової і практичної діяльності. Необхідною умовою досягнення таких цілей є досконале володіння педагогом як теоретичним матеріалом, що викладається, так і практичними навичками. Викладач корегує обговорення теоретичного матеріалу з академічною групою і обов'язково контролює виконання практичних завдань, що дає змогу забезпечити досконалість їх відтворення.

На кафедрі використовують інтерактивні методи навчання, зокрема роботу в малих групах, обговорення розв'язання тестових завдань, створення здобувачами презентацій на тему заняття. Для активізації пізнавальної діяльності здобувачів освіти використовуються інтерактивні лекції із застосуванням мультимедійних технологій. За такої форми подання лекційного матеріалу здобувач освіти сприймає інформацію кількома органами почуттів одночасно (аудіо- і відеосприйняття). Серед переваг такої форми лекції слід назвати не тільки її пізнавально-інформаційний вміст, а і емоційне забарвлення, якого надає лекції широке використання комп'ютерних технологій. Це підвищує цікавість студента до мікробіології, вірусології та імунології, сприяє засвоєнню матеріалу теми й підвищує ефективність навчання. Інтерактивний підхід передбачає взаємодію між учасниками освітнього процесу, означає створення середовища, в якому студент є активним учасником, що отримує досвід і залучається до освітнього процесу. Таке інтерактивне навчання забезпечує його ефективність і відображає якість викладання [5].

Цінність даного методу навчання полягає в тому, що він дозволяє встановити ділове співробітництво зі студентами, показує повагу до їхніх знань, досвіду, ціннісне ставлення до самостійних і зрілих суджень. Викладачі кафедри мікробіології, вірусології та імунології у своїй педагогічній роботі спонукають здобувачів вищої освіти до активної особистісної позиції в процесі навчання. Активна розумова діяльність і засвоєння алгоритмів набуття фахових компетентностей здобувачами забезпечують ефективне оволодіння навчальним матеріалом. Цьому сприяє популяризація викладачами кафедри впливу на навчання здорового способу життя [1; 2].

Як активні форми навчання використовується обговорення матеріалу заняття зі студентами, що спрямоване на розвиток творчого самостійного мислення, підвищення інтересу й емоційності навчання, установа зв'язку зворотного зв'язку для отримання інформації про сприйняття й розуміння складних питань заняття. Із цією метою застосовується постановка проблемних запитань, надання можливості висловлення щодо них, спонукання до узагальнень і висновків щодо питань, які розглядалися. Під час практичних занять і лекцій на кафедрі використовуються елементи проблемного навчання, що дозволяє стимулювати самостійну пізнавальну діяльність здобувачів освіти, розвиток їхнього раціонального логічного мислення, стимулювання практичної та розумової діяльності з метою виконання поставленого завдання.

M. Srinivasan і співавтори [7] визначили структуру важливих навичок викладачів вищих медичних освітніх закладів. Ця структура ґрунтується на чотирьох основних цінностях: залучення студента, орієнтація на нього, здатність до адаптації та саморефлексія. Автори визначили шість основних компетенцій медичних викладачів на основі компетенцій Ради з акредитації післядипломної медичної освіти у Сполучених Штатах (ACGME): медичні (або змістові) знання; орієнтація на студента; міжособистісні та комунікативні навички; професіоналізм і рольова модель; рефлексія на основі практики; системна практика. Вони також включали чотири спеціалізовані компетенції для педагогів із додатковими програмними ролями: розробка/реалізація програми, оцінка/стипендія, лідерство і наставництво [7].

Anja Görlitz і співавтори [4] запропонували навчальні навички для викладачів у медичних школах Німеччини. Комітет Медичної асоціації Німеччини (GMA) з факультетського й організаційного розвитку в навчанні розробив модель основних педагогічних компетенцій для викладачів-медиків. Ця структура розроблена не лише для надання вказівок щодо індивідуальних профілів кваліфікації, а й для підтримки подальшого вдосконалення змісту, форматів навчання й оцінки ініціатив щодо розвитку викладачів і, таким чином, для встановлення єдиних критеріїв якості для таких ініціатив у німецькомовних медичних школах. Викладачі-медики мають не лише передавати знання, а й водночас володіти широким спектром різних форматів навчання й оцінювання, мусять забезпечити відповідний рівень і гарантії якості. Ці багатогранні види діяльності вимагають різноманітних специфічних компетентностей [4].

Освіта в цілому змінилася в бік компетентнісного підходу: дебати щодо якості медичної освіти свідчать про глибоке усвідомлення того, що успішне набуття компетентностей, які дозволяють лікарям-інтернам розв'язувати типові проблеми в наданні допомоги пацієнтам, має бути головною метою навчальних планів.

«Професійна компетентність — це звучне та розумне використання комунікації, знань, технічних навичок, клінічних міркувань, емоцій, цінностей і роздумів у повсякденній практиці на благо особи та спільноти, яка обслуговується» [3]. Хоча це визначення стосується лікарів, його можна використати і в медичній освіті. У медичній освіті компетентності викладача вимагають інтеграції знань, навичок і ставлень, емоційних і ціннісних

аспектів. Надзвичайно важливо гнучко пристосувати власні дії до відповідних ситуаційних вимог і вчитися на щойно отриманому досвіді [4]. Автори визначили шість однаково важливих компетентностей викладачів медицини: просвітництво в медицині, спрямованість на студента, соціально-комунікативні компетентності, рольове моделювання і професіоналізм, рефлексія й розвиток особистої педагогічної практики, системи викладання і навчання [4].

У 1972 році була заснована неурядова організація – Всесвітня федерація медичної освіти (WFME) – основною метою якої є підвищення якості медичної освіти в усьому світі на основі забезпечення найкращих наукових і етичних стандартів у медичній освіті. WFME була створена Всесвітньою медичною асоціацією (WMA) і з нею ефективно співпрацює для узгодження принципів і стандартів медичної освіти протягом повного життєвого циклу професійної діяльності. WMA схвалила основні документи щодо базової, післядипломної та безперервної професійної освіти, а також щодо розподіленого і дистанційного навчання в медичній освіті у 2021 році. WFME розробила глобальну програму визнання для акредитації базової медичної освіти та є співредактором Всесвітнього каталогу медичних шкіл.

9 червня 2023 року відбулася зустріч представників Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти України з представниками Всесвітньої федерації медичної освіти (WFME). Перспективи співробітництва між НАЗЯВО і WFME обговорили з президентом Міжнародної федерації Рікардо Леоном-Боркесом. Підвищенню якості медичної освіти в Україні буде сприяти її інтернаціоналізація через визнання відповідності високим міжнародним вимогам Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти.

Список використаної літератури

1. Боброва Н.О., Ананьева М.М., Звягольська І.М., Басараб Я.О., Лобань Г.А. Ставлення студентів-медиків до здорового способу життя та його вплив на процес навчання // Актуальні проблеми сучасної медицини: Вісник Української медичної стоматологічної академії. – 2015. – Т. 15, вип. 2. – С. 8-12.
2. Лобань Г.А., Зачепило С.В., Коваленко Н.П., Ганчо О.В., Комишан І.В. Формування здорового способу життя студентів як запорука суспільного та економічного розвитку держави // Актуальні проблеми сучасної медицини: Вісник Української медичної стоматологічної академії. – 2015. – Т. 15, вип. 2. – С. 30-32.
3. Epstein RM, Hundert EM. Defining and assessing professional competence. // JAMA. – 2002. – 287(2). – P. 226-235. doi:10.1001/jama.287.2.226
4. Görlitz A, Ebert T, Bauer D, Grasl M, Hofer M, Lammerding-Köppel M, Fabry G; GMA Committee on Personal and Organizational Development in Teaching. Core Competencies for Medical Teachers (KLM)--A Position Paper of the GMA Committee on Personal and Organizational Development in Teaching // GMS Z Med Ausbild. – 2015. – May 13; 32(2):Doc23. doi: 10.3205/zma000965.
5. Horntvedt MT, Nordsteien A, Fermann T, Severinsson E. Strategies for teaching evidence-based practice in nursing education: a thematic literature review // BMC Med Educ. – 2018. – Jul 28;18(1). – P.172. doi: 10.1186/s12909-018-1278-z.
6. Reed S, Shell R, Kassis K, Tartaglia K, Wallihan R, Smith K, Hurtubise L, Martin B, Ledford C, Bradbury S, Bernstein HH, Mahan JD. Applying adult learning practices in medical education // Curr Probl Pediatr Adolesc Health Care. – 2014. – Jul;44(6). – P.170-181. doi: 10.1016/j.cppeds.2014.01.008.
7. Srinivasan M, Li ST, Meyers FJ, Pratt DD, Collins JB, Braddock C, Skeff KM, West DC, Henderson M, Hales RE, Hilty DM. "Teaching as a Competency": competencies for medical educators // Acad Med. – 2011. – Oct;86(10). P. 1211-1220. doi: 10.1097/ACM.0b013e31822c5b9a.
8. World Medical Association.WFME. The World Federation for Medical Education <https://www.wma.net/what-we-do/education/the-world-federation-for-medical-education/> (Дата звернення 5.11.2023)

ВПЛИВ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ НА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ

Лобач Н.В., Ісичко Л.В., Сілкова О.В., Ваценко А.В.

Полтавський державний медичний університет

У статті розглядається важливість формування висококваліфікованих медичних фахівців із глибокими знаннями, професійними навичками і відповідальністю, акцентуючи на те, що дослідницька активність у закладах вищої освіти відіграє ключову роль у підготовці студентів до майбутньої кар'єри лікаря.

Ключові слова: медична освіта, професійний розвиток, дослідницька активність, студентські наукові гуртки.

The article explores the importance of cultivating highly qualified medical professionals with profound knowledge, professional skills, and responsibility, emphasizing that research activity in higher education institutions plays a pivotal role in preparing students for future medical careers.

Keywords: medical education, professional development, research activity, student scientific groups.

У наш час суспільство акцентує увагу на необхідності реалізації потенціалу майбутнього фахівця в різних сферах життя, визначаючи це як ключовий аспект особистого і професійного розвитку. Заклад вищої освіти, що спеціалізується в галузі медицини, наголошує на невідкладному завданні формування висококваліфікованих професіоналів у медичній сфері. Потрібно, щоб ці фахівці мали не тільки глибоке знання предмета, а й виражені професійні навички, а також проявляли відповідальність, постійний інтерес до своєї майбутньої професії та прагнення до безперервного саморозвитку й самореалізації.

Важливо усвідомлювати, що професійну кваліфікацію лікаря формує і теоретичний зміст наукових дисциплін, і постійне вдосконалення професійних умінь і навичок. Винятково значущою вважають дослідницьку активність як ключовий елемент підготовки висококваліфікованих лікарів – чи то здобувача освіти, чи практикуючого фахівця. Оскільки основи розвитку лікаря-дослідника формуються переважно під час навчання в ЗВО, пильну увагу звер-

Зміст

ДІЯЛЬНІСТЬ ПОЛТАВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ <i>Ждан В.М., Дворник В.М., Аветіков Д.С., Бєляєва О.М.</i>	3
МІСЦЕ ПАТОФІЗІОЛОГІЇ В ПІДГОТОВЦІ БОЙОВОГО МЕДИКА <i>Акімов О.Є., Соловійова Н.В., Міщенко А.В., Назаренко С.М., Костенко В.О.</i>	5
ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ РЕОРГАНІЗАЦІЇ ПАТОФІЗІОЛОГІЇ ЯК НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ <i>Акімов О.Є., Соловійова Н.В., Міщенко А.В., Назаренко С.М., Костенко В.О.</i>	7
ОСНОВНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ <i>Амосова Л. І., Каськова Л. Ф., Павленкова О. С., Андріянова О. Ю., Уласевич Л. П., Янко Н. В., Ващенко І. Ю.</i>	8
ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ В УМОВАХ ВИКЛАДАННЯ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Ананьєва М.М., Федорченко В.І., Лобань Г.А., Івахнюк Т.В.</i>	10
ОЦІНКА ЗНАТЬ ЯК АСПЕКТ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ-СТОМАТОЛОГІВ <i>Андріянова О.Ю., Каськова Л.Ф., Яценко П.І., Янко Н.В., Уласевич Л.П., Моргул Н.А., Павленкова О.С.</i>	12
РОЛЬ ВІДПРАЦЮВАННЯ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК І ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ У РОЗВИТКУ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ <i>Баштан В.П., Чорнобай А.В., Васько Л.М., Марченко В.Ю., Нестуля К.І., Муковоз О.Є., Гагал О.В., Воронова Л.Д.</i>	14
РОЛЬ СТУДЕНТСЬКОЇ ОЛІМПІАДИ З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГІЯ» У ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ <i>Безега М.І., Зачепило С.В., Безшапочний С.Б., Гасюк Ю.А.</i>	15
СУЧАСНИЙ ПІДХІД ДО ОПАНУВАННЯ КЛІНІЧНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГІЯ» УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Безега М.І., Лобурець А.В., Лобурець В.В., Соннік Н.Б., Подовжній О.Г., Безшапочний С.Б.</i>	17
ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГІЇ <i>Безега М.І., Соннік Н.Б., Лобурець В.В., Лобурець А.В.</i>	19
АКТИВНІ ФОРМИ ВИКЛАДАННЯ В ПІДГОТОВЦІ ЗДОБУВАЧІВ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Безега О.В., Ємченко Я.О., Васильєва К.В., Попова І.Б., Нестуля К.І.</i>	20
АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Безкоровайна І.М., Воскресенська Л.К., Олефір І.С.</i>	22
ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИКІВ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я В ЗАОЧНО-ДИСТАНЦІЙНІЙ ФОРМІ НАВЧАННЯ <i>Бєлікова І.В., Голованова І.А., Ляхова Н.О., Радченко Н.Р., Хорош М.В., Краснова О.І.</i>	23
МОЖЛИВОСТІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ І ЙОГО ВПЛИВ НА ПРОФЕСІЙНЕ СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ У ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ <i>Бичко М.В.</i>	25
ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КЛІНІЧНОЇ АНАТОМІЇ ТА ОПЕРАТИВНОЇ ХІРУРГІЇ: НАБУТИЙ ДОСВІД КРИЗЬ ПРИЗМУ ЧАСУ <i>Білаш С.М., Коптев М.М., Проніна О.М., Пирог-Заказникова А.В., Олійніченко Я.О., Кононов Б.С., Донченко С.В., Олексієнко В.В.</i>	29
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКА РОБОТА СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ ОРТОДОНТІЇ: ПЕРСОНІФІКОВАНИЙ ПІДХІД <i>Білоус А. М., Смаглюк Л. В., Куліш Н. В., Ляховська А. В.</i>	31
ВПЛИВ ПСИХОЛОГІЧНИХ АСПЕКТІВ І ЯКОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ НА МОТИВАЦІЮ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ <i>Боброва Н.О., Коваленко Н.П., Федорченко В.І., Ганчо О.В., Поспєлова Г.Д.</i>	33
АСПЕКТИ ПЛАНУВАННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗАЛЕЖНО ВІД ВІКУ СТУДЕНТІВ <i>Бойко І.В., Гаєрильєв В.М., Іваницька О.С., Буханченко О.П., Яценко П.І.</i>	35
СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНЕ ПЕРСОНІФІКОВАНЕ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Борзих О.А., Лавренко А.В., Дігтяр Н.І., Герасименко Н.Д., Бєлан О.В., Авраменко Я.М., Мормоль І.А., Білько В.В., Кайдашев І.П.</i>	36
НОВИЙ РІВЕНЬ НАВЧАННЯ В МЕДИЧНИХ ВИШАХ УКРАЇНИ <i>Браїлко Н.М., Ткаченко І.М., Водоріз Я.Ю., Назаренко З.Ю., Ляшенко Л.І.</i>	39

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МЕТОДОЛОГІЯ ТА АНАЛІЗ ПРОВЕДЕННЯ ОБ'ЄКТИВНОГО СТРУКТУРОВАНОГО КЛІНІЧНОГО ІСПИТУ НА СТАНЦІЇ «СТАНДАРТИЗОВАНИЙ ПАЦІЄНТ У ПЕДІАТРИЧНІЙ ПРАКТИЦІ» КАФЕДРИ ПЕДІАТРІЇ №2 ПДМУ <i>Крючко Т.О., Пода О.А., Кузьменко Н.В., Бубир Л.М., Климко Д.О.</i>	123
ВИКОРИСТАННЯ ВАРІАНТІВ МЕТОДИКИ «СТАНДАРТИЗОВАНИЙ ПАЦІЄНТ» У ВИКЛАДАННІ КЛІНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН <i>Ксьонз І.В., Гриценко Є.М., Пилипюк Є.В., Овчар О.В.</i>	125
МОДЕЛІ ВЗАЄМИН ВИКЛАДАЧІВ І ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Кузь В.С., Тесленко О.І., Кузь Г.М., Баля Г.М., Марченко К.В., Лунькова Ю.С., Мартиненко І.М.</i>	126
РЕЗУЛЬТАТИ АНКЕТУВАННЯ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ ЩОДО КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ І ГОТОВНОСТІ ДО КЛІНІЧНОЇ ПРАКТИКИ <i>Кузьменко Н.В., Іваницька Т.А., Пода О.А., Несіна І.М., Тянянська С.М.</i>	128
МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ПІДХІД ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Куценко Н.П., Вонсович Ю.В., Волкова Т.О., Зубченко Ю.П.</i>	130
ГРОМАДЯНСЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК БАЗОВА СКЛАДОВА КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ <i>Куценко Н.П., Прокопенко В.В.</i>	132
ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ПРИ ВИКЛАДАННІ ХІМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН <i>Куценко Н.П., Сизоненко Н.В.</i>	133
ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ З ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ <i>Лещенко Т.О., Юфименко В.Г., Шарбенко Т.В.</i>	135
ПОСТАТЬ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ У ТВОРЧОСТІ ПИСЬМЕННИКІВ ПОЛТАВЩИНИ: МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ <i>Лисенко А.В.</i>	138
НОВІТНІ ПАРАДИГМИ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ <i>Ліхачов В.К., Макаров О.Г., Добровольська Л.М., Тарановська О.О., Ващенко В.Л.</i>	140
ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ: КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ І АКТИВНІ ЗАСОБИ НАВЧАННЯ <i>Лобань Г.А., Фаустова М.О., Чумак Ю.В.</i>	142
ВПЛИВ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ НА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ <i>Лобач Н.В., Ісичко Л.В., Сілкова О.В., Ващенко А.В.</i>	144
ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА ЯК СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ ЛІКАРЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ <i>Локес К.П., Фаустова М.О., Добровольська О.В., Аветіков Д.С.</i>	146
СУЧАСНІ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ФАРМАКОЛОГІЇ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ <i>Луценко Р.В., Сидоренко А.Г., Чечотіна С.Ю., Гришко Ю.М., Петрова Т.А., Луценко О.А.</i>	147
ЗАСТОСУВАННЯ KEYС-МЕТОДУ НАВЧАННЯ НА КАФЕДРІ ХІРУРГІЇ <i>Люлька О.М., Кравціє М.І., Дудченко М.О., Ляховський В.І., Лисенко Р.Б., Нємченко І.І., Краснов О.Г., Городова-Андрєєва Т.В.</i>	149
ЛЕКЦІЯ ЯК ОСНОВА ТЕОРЕТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Ляховська Т.Ю., Громова А.М., Ляховський В.І.</i>	151
МОНІТОРИНГ І КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ ОСВІТИ МАЙБУТНІХ СТОМАТОЛОГІВ ТА ШЛЯХИ ЇХ УДОСКОНАЛЕННЯ <i>Марченко І.Я., Шундрік М.А., Ткаченко І.М.</i>	153
METACOGNITIVE ASPECTS IN LEARNING ROMANIAN AS A FOREIGN LANGUAGE <i>Laura Maftei, Phd, Associate Professor</i>	154
РОЛЬ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ РОБОТИ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ У ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ ЇХНЬОЇ ОСВІТИ <i>Мельник В.Л., Шевченко В.К., Силенко Ю.І.</i>	158
НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИКЛАДАННЯ ФІЗІОЛОГІЇ ЗДОБУВАЧАМ ОСВІТИ МЕДИЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ ПДМУ <i>Міщенко І.В., Коковська О.В., Жукова М.Ю., Павленко Г.П., Юдіна К.Є.</i>	160
ІНТЕРАКТИВНІ ЕЛЕМЕНТИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПРИ ВИВЧЕННІ ОСНОВ ТАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ <i>Моїсєєва Н.В., Гордієнко Л.П., Карамішев Д.В., Кока В.М., Литвиненко М.І.</i>	162
АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ У СТУДЕНТСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ: СТАВЛЕННЯ ДО СПИСУВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ І ФРАНЦУЗЬКИХ СТУДЕНТІВ У РОЗРІЗІ ІНТЕГРАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ОСВІТИ В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР <i>Мохначов О.В., Циганенко І.В., Овчаренко Л.К., Рустамян С.Т.</i>	164